

به امید قبیلی...!

جویا جهانبخش

است که آثار میر چنان که در مورد حکیمی نامدار و بنیانگذار چون او انتظار می‌رفته، رواج نیافته؛ و این با آوازه و حضور مع الواسطه اندیشه‌های حکیم جلیل ما منافقانی ندارد. در چند قرن اخیر، به علی دیگر، نگارش‌های کثیری از اجله مشاهیر علمی اسلام، یا به رواج شایسته نرسیده یا از رواج سزاوار افتاده؛ و از این قسم واپسین، نگارش‌های پیر پرواپیشگان، سید بن طاووس، است.

پُر دور نیقتیم؛ میرداماد که به قول اسکندر بیک منشی، تاریخنگار همروزگارش، «در علوم معقول و منقول سرآمد روزگار خود» بود، از مؤثرترین شخصیت‌های اسلامی در تعالی فلسفه می‌باشد. مورخ پیشگفته (اسکندر بیک) در وصف جناب میر گوید: «الحق جامع کمالات صوری و معنوی است، و کاشف دقایق انسانی و آفاقی، و در اکثر علوم حکمیّات و فنون غریبہ ریاضی و فقه و تفسیر و حدیث درجه علیا یافته؛ رتبه عالی و اجتهاد دارد، و فقهای عصر فتاوی شرعیه را به تصحیح آن جناب معتبر می‌شمارند.»

به قولی شاهکار و بزرگترین و پراهمیت‌ترین اثر میرداماد، کتاب قبسات اوست.

موضوع بنیادین «قبسات» پُرسمان حادث یا قدیم بودن عالم است. اینکه «عالم» (یعنی: ماسوی الله)، حادث است یا قدیم؟ و چرا؟ از دیرباز محل گفتگو و مناظره و مباحثه اندیشمندان عرصه حکمت و کلام بوده و میرداماد در قبسات که به خواهش دوستی پرسشگر در زمینه یاد شده، نگاشته آمده، در باب حدوث و قدم عالم داد سخن داده و این پُرسمان

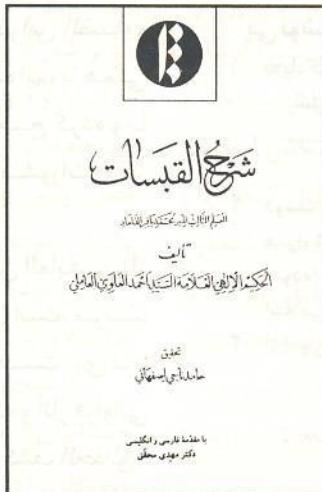
حضرت استاد آقای دکتر ابراهیمی دینانی-در مجلس بزرگداشت حکیم و فقیه فقید، مرحوم آیة الله ارباب، (قدس سرہ)-، اصفهان را برای حکمت اسلامی، چون آتن برای فلسفه یونانی دانستند. آری! اصفهان بحقیقت آتن ایران و اسلام است و بلکه فراتر از آن؛ ولی دریغ که هنوز میراث فلسفی اش بتمامی به قید دراسه و تحقیق در نیامده تا ماده مستعد بازشکافت و بررسی همه سویه «مکتب اصفهان» و حکمت متعالیه باشد و فهم مطالب و گشایش غواصی

این شیوه اندیشگی را بر تشنۀ کامان جویان، آسان نماید.

از میان نگارش‌های مکتب اصفهان، احیاء آثار حکیم فرزانه و عالم ربائی، میر محمد باقر داماد، سخت ضرور به نظر می‌رسد و در چند دهه اخیر حکمت پژوهان به گونه‌ای دیگر متوجه این مکتوبات

شده‌اند؛ زیرا که میر، نه تنها از مهمترین ستونهای این دبستان اندیشگی است و نگارش‌هایش آبخشور کثیری از کلمات فاخر و خوشتراش و آبدار دیگر حکیمان نحله یاد شده است، متأسقانه آثار او نسبتاً مغفول و بی‌رواج واقع شده‌اند.

دور نیست که خواننده از اسناد وصف مغفول و بی‌رواج «به آثار مردی که نام و یادش سامعه و حافظه هر حکمت پژوه را آگنده، غرق حیرت گردد؛ از این روی، می‌افزاییم: به علی از جمله پیچیدگی زبان و تنوع اعجاب انگیز لغوی در آثار میر (که حتی مایه دست برخی لطیفه سازان و طنز پردازان گشته)-، نگارش‌های میر کتاب بالینی طالبان علم نشد و همگان بدین ینابیع حکمت اقبال ننمودند. پس خواست ما از آن اشارت، تنبیه بدین حقیقت

تألیف:
الحكيم الإلهي العلام السيد احمد العلوی العاملی
تحقيق: حامد ناجی اصفهانی
چاپ اول: ۱۳۷۶
ناشر: مؤسسه مطالعات اسلامی دانشگاه تهران
با همکاری دفتر نشر میراث مکتب
قطع وزیری، ۷۴۷ ص. ■ شمار: ۲۲۰ نسخه

دشواریهای عبارات قبسات را می‌گشاید.
ساختار شرح، به صورت «قال» و «أقول» است؛ و -چنانکه مصحح گوید- هر جا در شرح از قول ماتن مستقیماً استفاده شده است.
شارح لفظ «أَفْيَد» را به کار می‌برد (سنجد: ص ۷۴ و مثلاً ص ۵۴۵).
بهره‌ای در خور اعتنا از فوائد شارحانه میرسید احمد، فرائد و توضیحات ادبی و لغوی است و این بازگشت به پیچیدگی زبان آثار میرداماد و گونه‌گونی ویژه لغوی متون او دارد.

سخن کوتاه می‌کنیم و در یک کلام می‌گوییم: دیدن و بررسیدن شرح القبسات برای خواستاران دانش فلسفی -به ویژه کسانی که به مکتب فلسفی اصفهان و میرداماد علاقه دارند و می‌پردازند-، مغتنم است.

طبع و آرایش کتاب پاکیزه و جاذب است و فهارس افزوده در پایان متن خواننده کاونده را سود می‌رساند.

همکاری مؤسسه بین المللی اندیشه و تمدن اسلامی مالزی (ISTAC) واحد تهران و مؤسسه مطالعات اسلامی با دفتر نشر میراث مکتوب در نشر اثر مورد بحث، سزای ثناست.
به امید آن که عاشقان حکمت راهمه سر مست خدایی گردد!

قدحی می‌گزیده، ز کف خدارسیده
چو خوری چنان بیفتی، که به حشر برخیزی!

پی‌نوشت:

۱. به یاد کرد و ام کرد از بیت خواجه:
زاتش وادی ایمن نه منم خرم و بس
موسی آنچا به امید قبسی می‌آید
۲. دوست دانشور و حکمت پژوه ما، آقای اوجی، متن کشف الحقائق را همراه تقویم الایمان میر و تعلیقات جناب ملّا علی نوری، تصحیح و تحقیق نموده اند و عن قریب در رشته همکاری ISTAC و مؤسسه مطالعات اسلامی (تهران) و دفتر نشر میراث مکتوب، نشر خواهد یافت.
۳. از دیوان کبیر.

دشوار و گردنۀ ناهموار - به عنایت سبحانی - بر پرسندگان و جویندگان، آسان نموده است. بیقین قبسات از سودمندترین و مشکل گشاترین نگارشها یی است که درباره پُرسمان حدوث و قدم عالم پدید آمده و میرداماد براستی در این تصنيف عزیز، حکیمی نوآور و نوآندیش و ناقدی بصیر و خبیر است. او اثر ارزنده اش را در ده باب - که هر یک را «قبس» نام کرده و بخشندیهای خُردتر، به ترتیب، «ومضّة» و «وميظّ» - سامان داده است.
خوشبختانه متن انتقادی کتاب القبسات (به اهتمام دکتر مهدی محقق، دکتر موسوی بهبهانی، پروفسور ایزوتوسو، دکتر دیباچی) به سال ۱۳۵۶ نشر یافت، ولی چنان که در مقدمۀ چاپ دوم همین متن (ص. هـ)، استاد ما حضرت آقای دکتر محقق، هم گفته اند جای نشر شروح و حواشی و نسخه بدلهای آن هنوز خالی بود؛ و اینک شرحی سودمند - که طابعان متن قبسات رانیز بدان عنایتی تمام بوده (همان ص. هـ) -، دلیل راه کسانی گشته که به امید برگرفتن قبسی پای به وادی مقدس و طور حکمت میر محمد باقر حسینی (مدعویه: داماد) می‌نهند؛ مراد ما شرحی نیست جز: شرح القبسات، نگاشته مرحوم سید احمد علوی، شاگرد میرزا و داماد معزّ صاحب قبسات، که خود در معالم دین و معارف یقین عالمی دگرست!

آقای حامد ناجی اصفهانی، صدیق دانشور ما، که خود از محییان میراث مکتوب خاندان میرداماد بشمارست و پیش از این اثر ذهن و قاد و طبع نقاد این عزیز را در احیاء نبرادر الصیاء و شرح تقدمة الایمان و مصلقل صفا و غیر اینها، دیده ایم، با همتی در خور شرح نفیس و ممتاز پیشگفته را تصحیح کرده و با پیشگفتاری خواندنی و فهارسی کارآمد در زنجیره منشورات «دفتر نشر میراث مکتوب» عرضه نموده.

میرسید احمد علوی عاملی فرزند سید زین العابدین (از علمای امامی عاملی و شاگرد و داماد محقق کرکی) است. میرسید احمد، خاله زاده میرداماد است، داماد او نیز هست. وی نزد مردانی چون میرداماد و شیخ بهائی دانش آموخته و آثار فراوانی چون طایف غیبیه و مصلقل صفا و شرح القبسات و کشف الحقائق^۲ و ... پدید آورده است (نگر: شرح القبسات: صص ۶۰-۷۲).

شرح القبسات را او به درخواست خود میرداماد نگاشته ولی مسلم است که دست کم تحریر نهایی آن پس از وفات میر-أعلى الله مقامه - صورت پذیرفت. (سنجد: همان، ص ۷۲ و ۷۳).
این اثر، تحلیل متسلسل عبارات قبسات نیست، بلکه مجموعه‌ای از تعلیقات و حواشی منظم و پیاپی می‌باشد که